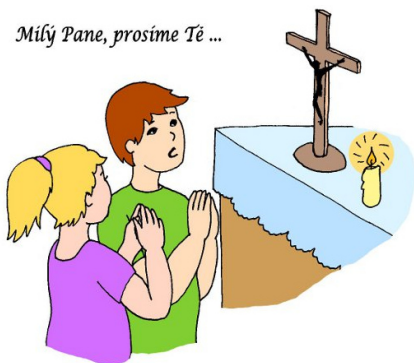

17. neděle v mezidobí

Jednoho dne se Ježíš na nějakém místě modlil. Jeden z učedníků mu řekl: „Pane, nauč nás modlit se.“ Ježíš jim řekl: „Když se modlíte, říkejte: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď' království tvé, bud' vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuveď' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.“

Pak jim vyprávěl příběh. K jednomu muži přišel v noci přítel. „Půjč mi prosím, trochu jídla. Přišel ke mně můj přítel, který je na cestách, a já nemám, co bych mu nabídl.“

Milý Pane, prosíme Tě ...

Zevnitř se ale ozvalo: „Neobtěžuj mě, jsem už v posteli a moje rodina už také spí.“ Ale prosebník se nedal odradit a stále prosil o trochu jídla, až jeho přítel vstal a jídlo mu dal.

Proto nám Pán Ježíš říká: „Proste, a dostanete; hledejte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluč, tomu se otevře.“

Znáte kouzelné slovíčko? Prosíte často rodiče nebo dědečka a babičku? Určitě se na ně můžeme spolehnout, že nám rádi splní všechny naše prosby, bude-li to jen trochu možné. Ale určitě nám nedají něco, co by nám ublížilo.

Bůh je náš tatínek, který nás má rád, a chce, abychom ho prosili, abychom mu říkali svá přání. Rád nám dělá radost. Když se s ním budeme radit o svých přáních, možná také občas zjistíme, že by bylo lepší přát si něco jiného. A přesto, že nám Bůh dělá velmi rád radost a má neomezené možnosti nám dát cokoliv, ani od něj nedostaneme nic, co by nám mohlo ublížit, na co jsme ještě malí.

(správná odpověď z minulého čísla - Marie se posadila k nohám Pána Ježíše a naslouchala jeho slovům, Marta pobíhala sem a tam a připravovala jídlo.)

Poutníčkova příloha pro děti

roč.9, č.30

Při modlitbě „Otče náš“ se všichni drží za ruce, aby si uvědomili, že máme všichni společného v nebi. Dokresli ty, kdo stojí v kruhu, můžeš tam dokreslit sebe, své kamarády i svoji rodinu!

